

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA MAZOWIECKIEGO

Warszawa, dnia 20 kwietnia 2015 r.

Poz. 3660

UCHWAŁA NR 28.320.2014 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 2 grudnia 2014 r.

w sprawie orzeczenia nieważności w części Uchwały Nr XXXVIII/223/2014 Rady Gminy Stanisławów z dnia 28 października 2014 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości na rok 2015 i zwolnień w tym podatku.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r., poz. 594 z późn. zm.) oraz art. 18 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r., poz. 1113 z późn. zm.) – **Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie** uchwala, co następuje:

§ 1. Orzeka o nieważności Uchwały Nr XXXVIII/223/2014 Rady Gminy Stanisławów z dnia 28 października 2014 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości na rok 2015 i zwolnień w tym podatku w części dotyczącej § 2 ust. 1 - wyrazów „i budowle” z powodu istotnego naruszenia prawa tj. art. 2 ust. 1 pkt 3 oraz art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2014 r., poz. 849).

§ 2. Na niniejszą uchwałę przysługuje Gminie Stanisławów skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia wyboru przewodniczącego Rady Gminy Stanisławów kadencji 2014-2018, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie.

Przewodniczący Kolegium

Wojciech Tarnowski

Uzasadnienie

W dniu 6 listopada 2014 roku do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie wpłynęła Uchwała Nr XXXVIII/223/2014 Rady Gminy Stanisławów z dnia 28 października 2014 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości na rok 2015 i zwolnień w tym podatku. Zgodnie z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych w/w uchwała pozostaje w nadzorze regionalnych izb obrachunkowych.

Badając w/w uchwałę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie ustaliło, co następuje.

W § 2 Rada Gminy Stanisławów postanowiła: „*Zwalnia się z podatku od nieruchomości:*

1. Grunty, budynki lub ich części i budowle wykorzystywane w zakresie ochrony przeciwpożarowej, bezpieczeństwa publicznego, ochrony środowiska, zbiorowego zaopatrzenia mieszkańców w wodę i odprowadzanie ścieków, działalności kulturalnej, sportowej i pomocy społecznej, z wyjątkiem zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej”

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie zauważa, że zgodnie art. 2 ust 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają budowle lub ich części wyłącznie te, które związane są z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Działalność w zakresie ochrony przeciwpożarowej oraz działalność kulturalna realizowana w oparciu o ustawę z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej nie stanowią działalności gospodarczej. Z powyższego wynika, że budowle wykorzystywane w zakresie ochrony przeciwpożarowej oraz działalności kulturalnej realizowanej na podstawie ustawy o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości, a zatem nie mogą zostać zwolnione z podatku na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. W związku z powyższym Kolegium Izby uznało, że Rada Gminy Stanisławów dokonując zwolnienia budowli nie związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej rażąco naruszyła art. 7 ust. 3 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Ponadto Kolegium zwraca uwagę, że zastosowanie zwolnienia przedmiotowego z podatku od nieruchomości budowli lub ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, a następnie zastosowanie wyłączenia w tym zwolnieniu poprzez zapis: „z wyjątkiem zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej” czyni owo zwolnienie bezprzedmiotowym i bezskutecznym.

Kolegium zauważa, iż przepisy prawa miejscowego, a takim jest niewątpliwie badana uchwała, muszą zawierać normy prawne o charakterze abstrakcyjnym i ogólnym. Ponadto przepisy prawa miejscowego powinny być sformułowane w sposób jasny i wyczerpujący, tak by adresaci prawa oraz organy stosując jego zapisy przy wydawaniu stosownych aktów administracyjnych (decyzji, zezwoleń, opinii) nie miały wątpliwości dotyczących interpretacji przepisów uchwały.

Mając powyższe na uwadze, Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie orzekło jak w sentencji uchwały.